

Σωματείο Εργαζομένων "Ο Βύρων": Για την επικείμενη νομοθετική ρύθμιση περί ιδιωτικής εκπαίδευσης

Submitted by user-2 on Τρί, 30/08/2016 - 20:19

- [Ιδιωτική Εκπαίδευση](#) [1]

Παραμονές της νέας σχολικής χρονιάς, μετά πολλών κόπων και βασάνων, έρχεται εντός των προσεχών ημερών προς ψήφιση στην ολομέλεια της Βουλής η επί μήνες προαναγγελθείσα ρύθμιση για την ιδιωτική εκπαίδευση.

Από τον Απρίλη του 2015 που προαναγγέλθηκε, βέβαια, έχουν αλλάξει πολλά, πέρα από την αλλαγή στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Η κυβέρνηση συνθηκολόγησε οριστικά με τα μνημόνια (που θα καταργούσε με ένα άρθρο), ψήφισε ένα τρίτο και επαχθέστερο μνημόνιο και ένα νέο ασφαλιστικό νόμο που πετσοκόβει τις συντάξεις. Η ρύθμιση αυτή, λοιπόν, έρχεται σε ένα ζοφερό τοπίο όπου κυριαρχεί η πολιτική της κατεδάφισης κοινωνικών και ειδικότερα εργασιακών δικαιωμάτων, ενώ είναι προ των πυλών και το νέο νομοθέτημα για τα εργασιακά.

Με άλλα λόγια, στο βαθμό που η κυρίαρχη πολιτική έχει την παραπάνω κατεύθυνση, εθελουφλεί, τουλάχιστον, όποιος πανηγυρίζει για μία ρύθμιση που «αίρει το καθεστώς ασυδοσίας στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης», όπως διατυμπανίζει η ηγεσία της ΟΙΕΛΕ. Δεν αρνούμαστε ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης των απολύσεων στα ιδιωτικά σχολεία συνιστά θετική παρέμβαση, ενώ θετικά αξιολογούμε και τον καθορισμό στις 21 ώρες του εβδομαδιαίου ωραρίου στα Φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης. Παρ' όλα αυτά, σε καμία περίπτωση δεν θεωρούμε τις παραπάνω ρυθμίσεις εχέγγυο για τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Δεν θα μπορούσαμε να έχουμε διαφορετική άποψη, όταν:

- Το σχετικό με τις απολύσεις άρθρο έρχεται προς ψήφιση κατόπιν εορτής, αφού μέσα στον Ιούλιο δεκάδες εκπαιδευτικοί απολύθηκαν από ιδιωτικά σχολεία.
- Το γενικό καθεστώς που θεσπίστηκε το 2012 για τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων παραμένει αμετάβλητο. Με άλλα λόγια, δεν δίνεται η δυνατότητα, ουσιαστικά, στα σωματεία των εργαζομένων να πιέσουν τις εργοδοτικές οργανώσεις για καλύτερες αμοιβές, σε σχέση με τα οριζόμενα από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση για τα φροντιστήρια και το μισθολόγιο των δημόσιων εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά σχολεία. Χαρακτηριστικό είναι ότι προκειμένου η ρύθμιση να καταστεί συμβατή με τις μνημονιακές υποχρεώσεις αφαιρέθηκε η πρόβλεψη για δυνατότητα σύναψης συμβάσεων με υψηλότερες αμοιβές σε σχέση με το μισθολόγιο του Δημοσίου, κάτι που προβλεπόταν στην αρχική εκδοχή του ν/σ Μπαλάτ.

- Δεν προσδιορίζονται με σαφήνεια οι διακοπές και οι αργίες για τα φροντιστήρια, όπως προβλέπονταν στις δύο προηγούμενες εκδοχές του εν λόγω πολύπαθου άρθρου.
- Δεν γίνεται διάκριση στο ωράριο των εκπαιδευτικών στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών, όπου οι συλλογικές συμβάσεις (προ της καταργήσεώς τους) προέβλεπαν πλήρες εβδομαδιαίο ωράριο 18 και όχι 21 ωρών.
- Δεν απαγορεύεται πλέον ρητώς, όπως στις δύο προαναφερθείσες εκδοχές, η λειτουργία Φροντιστηρίων εντός των ιδιωτικών σχολείων.
- Δεν υπάρχει καμία αναφορά στα Κέντρα Μελέτης, στα οποία έχουν επιβληθεί ντε φάκτο χειρότερες, ακόμη και σε σχέση με τα φροντιστήρια, συνθήκες εργασίας και αμοιβές.
- Δεν περιλαμβάνεται η ρύθμιση για τα φροντιστήρια στο σχετικό με την ιδιωτική εκπαίδευση άρθρο, αλλά εμφανίζεται ως τροπολογία. Γιατί, άραγε;

Κυρίως, όμως, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να πανηγυρίζουμε, ξέροντας ότι το παρόν νομοθέτημα δεν διασφαλίζει τίποτα, στο βαθμό που δεν υπάρχει ένα ισχυρό κίνημα στο χώρο μας, με ταξικό προσανατολισμό και όχι περιχαρακωμένη συντεχνιακή λογική, όπως αυτή που προωθεί η ηγεσία της ΟΙΕΛΕ. Ας θυμηθούμε το νόμο Ευθυμίου του 2002. Θεωρήθηκε ως η απόλυτη διασφάλιση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Τι έγινε αυτός ο νόμος; Εν μία νυκτί (κυριολεκτικά) καταργήθηκε το 2010 με το νόμο Διαμαντοπούλου, ενώ το 2014 με μία τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο απελευθερώθηκαν πλήρως οι απολύσεις στο χώρο των ιδιωτικών σχολείων. Αυτή η ιστορική αναδρομή είναι χρήσιμη για να θυμηθούμε το αυτονόητο: Σε ένα αστικό κράτος πρυτανεύει πάντα η λογική του κέρδους στην οποία υποτάσσονται τα κοινωνικά δικαιώματα, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα στην εργασία.

Τι είναι αυτό που μπορεί να παρεμποδίσει τους συγκεκριμένους σχεδιασμούς και να προστατεύσει τους εργαζόμενους; Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι που οργανωμένοι, με ταξική κατεύθυνση στις διεκδικήσεις τους επαγρυπνούν και μάχονται για την αναχαίτιση της ταξικής επίθεσης που δέχονται. Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από τις νομοθετικές παρεμβάσεις της όποιας αστικής κυβέρνησης, το κρίσιμο στοιχείο που καθορίζει την ήττα ή τη νίκη του κόσμου της εργασίας είναι η οργάνωση και η διεκδίκηση σε κάθε χώρο δουλειάς. Ο εφησυχασμός και η λογική της ανάθεσης σε συνδικαλιστικούς ή πολιτικούς σωτήρες είναι βέβαιο ότι οδηγεί μέσω της διολίσθησης ή της κατάρρευσης σε συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και σε καθεστώς γαλέρας.

Ο Σύλλογος Εργαζομένων στην Ιδιωτική Εκπαίδευση «Ο Βύρωνας», σας καλεί στον αγώνα αυτό.

Διεκδικούμε – Απαιτούμε:

- **Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Παιδεία.**
- **Μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας για όλους τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς.**
- **Κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων και εγκατάλειψη των σχεδιασμών για νέο πλαίσιο (απο)ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων και χτυπήματος της συνδικαλιστικής δράσης.**
- **Κατάργηση των αντεργατικών ρυθμίσεων που αφορούν στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας**
- **Απόρριψη οποιασδήποτε αξιολόγησης που συνδέεται με απολύσεις εκπαιδευτικών.**
- **Σαφή προσδιορισμό εντός του συγκεκριμένου νομοσχεδίου διακοπών και αργιών για τα Φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης και τα Κέντρα Ξένων Γλωσσών.**
- **Διακριτό, σε σχέση με τα φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης, ωράριο 18 ωρών για τα Κέντρα Ξένων Γλωσσών.**